Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Cypriot Newspapers Indexed Material New Nation

1900-07-28

þÿ ‘ ½ ± ³ º ± ¯ ± ¹ ± À ¿ º ± » Í È µ ¹ Â . . .

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ º Ì Á Ì ³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/11206

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γενικοί
Ευμήνια
Ιερόθεος Τσιπουρας
Θεν. Κτιμα
Σωφρονας Γ'
Ευπαιδευσι
Αθλητισμός
Συλλογος Αθήνα
Κυπρος -> Αλβανια
Πειρασος
Δημαλος Β'
C.D. Cobham
Φ. Ζαμπετος
Ελλ. Προξενεια ✓
Γ. Φιλήμων
Πευκωνια

ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

(Συνέχεια)

Τὸ σχέδιον τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν προλήψεων τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ τεκτονισμοῦ θὰ ἐπέφερε τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα ἂν ἐπατάσσετο ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος ὑπὸ ἱεροκήρυκος, ἔστω καὶ τοῦ φυράματος τοῦ Τεκ οπούλου. Τί ποιητέον; Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης ἠρνήθη διαρρήδην νὰ προμηθεύσῃ ἱεροκήρυκα, διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ ὁποίου ἐσκοπεῖτο νὰ δημιουργηθῇ σκάνδαλον ἐν τῇ κοινωνίᾳ, νὰ ἐμπνευσθῇ τὸ μῖσος, ἀντὶ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον εὑρίσκοντο τὰ πράγματα τῶν ἀγαθῶν πατριωτῶν, ὅτε ἡ Κυβέρνησις, ὑπὸ ἄλλων ἀγομένη λόγων, ἔρχεται τούτοις ἐπίκουρος: Εἶνε τοῖς πᾶσι γνωστόν, ὅτι τὴν ἐν Κύπρῳ Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν σοβαρῶς ἀνησυχεῖ ἡ παρ' ἡμῖν προϊοῦσα ὁσημέραι ἀνάπτυξις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς κατοχῆς ἐχαράχθη ἀνεξιτήλοις γράμμασι τὸ πρόγραμμα τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου διὰ τῶν βαρυσημάντων τούτων λέξεων, ἃς ὁ ἀοίδιμος ἐκεῖνος ἱεράρχης Σωφρόνιος εἶπε πρὸς τὸν πρῶτον τῆς νήσου Ἁρμοστὴν Οὐάλσελεϋ, κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν τὴν Ἡμισέληνον διεδέχθη ὁ Σταυρὸς ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς πρωτευούσης:

Νέον Έθνος
15/28/7/1900

«Στέργομεν τὴν μεταπολίτευσιν χωρὶς ὅμως ν' ἀρνηθῶμεν τοὺς ἐθνικοὺς ἡμῶν πόθους καὶ δεσμούς.» Κατόπιν τούτου ἐδημοσιεύθη πραγματεία περὶ Κύπρου ὑπὸ τοῦ κ. Κοῦξον, ἑνὸς τῶν ἐπιτελῶν τοῦ τότε Ἁρμοστοῦ, παριστῶσα τοὺς χριστιανοὺς κατοίκους τῆς Κύπρου ὡς κρᾶμα λαοῦ μὴ ἀνήκοντος εἰς ὡρισμένην ἐθνικότητα. «Τινὲς λέγει ὁ κ. Κοῦξον, λέγουσιν αὐτοὺς Ἕλληνας, ἀλλ' ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος πόρρω ἀπέχει τῆς ἀληθείας. Ἡ γλῶσσα ἣν οὗτοι λαλοῦσιν οὐδὲν ἔχει τὸ ἑλληνικόν» !!! Περίεργον ὅμως εἶνε ὅτι ὁ πολὺς ἐθνολόγος ἀναφέρει πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του παραδείγματα οἷα τὰ «κάτσ' ἐκεῖ κάτσ' ἐδῶ» (κάθησ' ἐκεῖ, κάθησ' ἐδῶ), δι' ὧν ἀποδεικνύεται ἀκριβῶς ὅ,τι οὗτος ἐκ προθέσεως ἀρνεῖται, ὅτι δηλαδὴ ἡ γλῶσσα τοῦ λαοῦ εἶνε ἑλληνικωτάτη. Ἕτερον ἐπιχείρημα, τοῦ αὐτοχειροτονήτου ἐθνολόγου εἶνε ὅτι μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς νήσου πολλοὶ εἶνε ξανθοί, ὅπερ δηλοῖ, κατὰ τὸν Κοῦξσον ὅτι οὗτοι κατάγονται ἐξ Ἀγγλων, παραμεινάντων ἐν Κύπρῳ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταλήψεως τῆς Νήσου ὑπὸ Ριχάρδου τοῦ θυμελέοντος !!! Ὡσεὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ φυλῇ νὰ μὴ ὑπῆρχε τὸ ξανθὸν χρῶμα. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ὁ Βρεττανὸς στρατιώτης κρίνει τὰ πράγματα κατὰ τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ λόγιον— the wish is father of the thought— (Ἡ ἐπιθυμία εἶνε ὁ πατὴρ τῆς σκέψεως.) Μετ' ὀλίγον οἱ εὐγενεῖς ἡμῶν κυβερνῆται ἀπεκάλεσαν ἡμᾶς κατὰ συγκατάβασιν ἑλληνοφώνους, ἀλλ' ἀμέσως κατόπιν, οἱονεὶ μεταμεληθέντες, ἠθέλησαν ν' ὀφέλωσιν ἡμᾶς τὴν ἑλληνικὴν φωνὴν καὶ ἤρξατο

Νέον Ἔθνος
15/28/7/1900

φανερὰ ἡ μοχθηρὰ ἐπιβουλὴ κατὰ τοῦ ἐθνισμοῦ ἡμῶν, ἤρξαντο αἱ ἀκατονόμαστοι διαπραγματεύσεις τῆς κυπριακῆς πρὸς τὴν Κεντρικὴν Κυβέρνησιν, δι' ὧν ἐσκοπεῖτο ἡ κατάργησις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἀπὸ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἡμῶν ἱδρύματα καὶ ἡ ἀντικατάστασις ταύτης ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς. Εὐτυχῶς δι' ἡμᾶς, Ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν ἦτο τότε ὁ εὐγενὴς Κίμπερλεῦ, ὁ ὁποῖος ἀπέκρουσε μετ' ἀγανακτήσεως τὴν ἰδέαν ταύτην, ὡς πάντη ἀντικειμένην πρὸς τὸ ὀρθὸν καὶ δίκαιον, καὶ διότι ἂν ἐπραγματοποιεῖτο θὰ προσῆπτε στίγμα ἀνεξίτηλον εἰς τὸν φιλελεύθερον ἀγγλικὸν λαόν. Ὡς βλέπετε, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ἀποφεύγουσιν ἐπιμελῶς νὰ ἀναγνωρίσωσιν ὅτι εἴμεθα Ἕλληνες, ἀφ' ἑτέρου ζητοῦσι ν' ἀποστερήσωσιν ἡμᾶς τοῦ κυριωτέρου γνωρίσματος τῆς ἐθνικότητος ἑνὸς λαοῦ, τῆς γλώσσης ἡμῶν. Ἐπ' ἐσχάτων ὅμως γεγονὸς βαρυσήμαντον, ἡ ἵδρυσις τῶν Παγκυπρίων Ἀγώνων, ἐπηύξησε τὴν ἀνησυχίαν τῆς Κυβερνήσεως, διότι, ὡς ἡ ἰδία ὡμολόγησε, διαβλέπει ἐν τοῖς διαφόροις γυμναστικοῖς συλλόγοις τῆς νήσου σκοπὸν παρόμοιον τοῦ τῶν ἐπενεγκόντων τὴν γερμανικὴν ἕνωσιν συλλόγων. Ὑπὸ τοιαύτης ἰδέας ἐλαυνομένη ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη πρὸ ἑνὸς περίπου ἔτους ν' ἀπευθύνῃ ὁδηγίας πρὸς τοὺς διαφόρους διοικητὰς τῆς νήσου, δι' ὧν νὰ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἀφυπνισθέντος τῶν Κυπρίων ἐθνικοῦ φρονήματος. Περὶ τὸν αὐτὸν περίπου χρόνον ἀπηυθύνθη πρὸς τὴν

Νέον Ἔθνος
15/28/7/1900

Κεντρικὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀνάσσης ἐπιστολὴ παριστῶσα τὰς ἑκάστοτε ζωηρὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἐθνικοῦ τοῦ λαοῦ φρονήματος, ὡς μὴ ἀπορρεούσας ἀπ' εὐθείας ἐξ αὐτοῦ τούτου, ἀλλ' ὡς ὑποθαλπομένας ὑπὸ ἑλληνικῆς προπαγάνδας, ἧς ἡ ἕδρα εὕρηται ἐν Λεμησσῷ, συμπεριλαμβανούσης καὶ ἕνα βουλευτὴν καὶ ἕνα δημοσιογράφον ἐκ Λευκωσίας, καὶ ἐχούσης ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Α. Πανιερότητα τὸν Ἅγιον Κιτίου. Τὰ ἐσχάτως ἰπίσης ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν Δ' Παγκυπρίων Ἀγώνων συμβάντα μεταξὺ τοῦ Ἁγίου Κιτίου καὶ τοῦ διοικητοῦ Λάρνακος, τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ κ. Ζαννέτου, ὡς προέδρου τοῦ γυμναστικοῦ συλλόγου ὁ «Ζήνων», καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα ν' ἀποκαλύψωμεν, μαρτυροῦσι περιτράνως τὴν ἐπὶ τῇ ἐξεγέρσει τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν φρονήματος ταραχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ταῦτα πάντα καὶ ἡ ἀλύγιστος καὶ ἀχαρακτήριστος ἐμμονὴ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως νὰ καμμύῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅπως μὴ βλέπῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ βύῃ τὰ ὦτα ὅπως μὴ ἀκούῃ τὴν φωνὴν τῆς δικαιοσύνης, πρὸς δὲ καὶ αἱ κατὰ καιροὺς διάφοροι ἀδιάκριτοι καὶ ἀσυνείδητοι δημοσιεύσεις, ὡς ἡ ἀκόλουθος, συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς γνώμης, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὤμοσε τὸν ὄλεθρον τῆς ἐθνικότητος τῆς πλειονότητος τῶν Κυπρίων διὰ λόγους ἐπιβαλλομένους ἴσως ὑπὸ ἀνωτέρας ὑψηλῆς πολιτικῆς.

Νέον Ἔθνος
15/28/7/1900

« . . . Οἱ Κύπριοι εἶνε πιστοὶ ὑπήκοοι τῆς Ἀνάσσης καὶ δεόντως ἐκτιμῶσι τἀγαθά, ὧν ἀπολαύουσιν ὑπὸ τὴν Βρεττανικὴν Κυβέρνησιν, καίτοι ἄτομά τινα, οὐδὲν σημαίνοντα, ἐπιχειροῦσι — καὶ τοῦτο ἐν ταῖς πόλεσι μόνον — νὰ πλάσωσι παραπονα κατ' αὐτῆς.

"Τ' ἄτομα ταῦτα πειρῶνται νὰ ἱδρύσωσι προπαγάνδαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ φωνασκοῦσιν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι θὰ προσπορισθῶσι προσωπικὰ ὠφελήματα, εἴποτε τὸ ἀπίθανον τοῦτο πραγματοποιηθῇ. Οὐδ' εἶνε ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ τοιοῦτοι καταχρῶνται τῶν εὐεργετημάτων τῆς ἐλευθεροτυπίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, πειρώμενοι νὰ δηλητηριάσωσι τὰ πνεύματα τῶν χριστιανῶν κατοίκων τῆς Νήσου. Οἱ Τοῦρκοι, ὧν τὸ νομοταγὲς εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ἀποδοκιμάζουσιν, ὡς εἰκός, τὸ ἐγχείρημα. Λέγεται δὲ ὅτι καὶ ἡ σίφνιδία ἀνάκλησις τοῦ Ἕλληνος Προξένου ἦτο ἓν δεῖγμα ἀποδοκιμασίας ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τῆς ἐμβρυώδους ταύτης διεγέρσεως, ἣν ὑπετίθετο ὅτι ὑπέθαλπεν ὁ Ἕλλην Πρόξενος.

"Τὸ νέον κόμμα ἀπαρτίζεται κυρίως ἐκ νέων χωρικῶν, οἵτινες ἐσπούδασαν ἐν Ἀθήναις καὶ οἵτινες ἀπέκτησαν ἐπιπόλαιόν τινα παίδευσιν, ἀλλ' οἵτινες στεροῦνται παντελῶς τρόπων.,,

Ἀλλὰ τοιοῦτοι λῆροι, τοιαῦτα φληναφήματα, τοιαῦτα ἀναίσχυντα ψεύδη δὲν εἶνε ἱκανὰ νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὴν ἐπὶ ὡρισμένου προγράμματος βαίνουσαν ἀγγλικὴν πολιτικήν, τοὐναντίον ἴσως ἀπομακρύνουσι ταύ-

Νέον Ἔθνος
15/28/7/1900

την τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Ἔδει, λοιπόν, τὸ ἀφυπνισθὲν τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ φρόνημα νὰ παταχθῇ κατὰ κόρρης, νὰ καταπνιγῇ, καὶ πρὸς τοῦτο ἐχρειάζοντο ἔκτακτα μέσα, μέσα συγκεκαλυμμένα διὰ θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος, ἅτινα νὰ ὑφέρπωσιν ἀπαρατήρητα εἰς τὴν καρδίαν, καὶ ἠρέμα καὶ κατ' ὀλίγον νὰ ἐκριζῶσι τὸν ἀκοίμητον περὶ ἑνώσεως πόθον τοῦ ἑλληνικωτάτου τῆς Νήσου πληθυσμοῦ. Ἐχρειάζετο ἓν καλιμαῦχι, εἷς ἱεροκῆρυξ, εἷς Τεκνόπουλος, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ θείου κηρύγματος ἐξυβρίζων τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐξυμνῶν τοὺς Ἄγγλους καὶ τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἀποσπᾷ τὰ ὄμματα τῶν ἀκροατῶν του ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ νὰ διευθύνῃ ταῦτα πρὸς τὸν Τάμεσιν. Ἰδοὺ διατὶ βλέπομεν αἰφνης τὸν ταπεινὸν ἱεροκήρυκα τοῦ Κοντοσκαλίου ἐν τῇ ὁμιχλώδει τῆς Βρεττανίας πρωτευούσῃ ἀναστρεφόμενον μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Σαλισβουρίας καὶ μεταβαίνοντα κατόπιν εἰς Κύπρον ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἀχωρίστου αὐτοῦ δορυφόρου, τοῦ Ἄγγλου ἱερέως κ. Τάκουορθ. Οὕτω λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ χρηστοὶ πατριῶται, καίτοι ἐκ διαφόρων διευθύνσεων ὁρμώμενοι, συναντῶνται ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἱεροδιακόνου Τεκνοπούλου, ἐξυπηρετοῦντος ἀμφοτέρων τὰ ἀντιπατριωτικὰ καὶ ἀντεθνικὰ σχέδια. Πῶς ἄλλως δύναται νὰ ἐξηγηθῇ τὸ γεγονός, ὅτι τὴν 25ην Μαρτίου, ὅτε τὸ πρῶτον ἐνεφανίζετο εἰς τὸ κοινὸν τῆς Λευκωσίας ὡς ἱεροκῆρυξ ὁ Τεκνόπουλλος, ἐνῷ εἶχε θέμα πλουσιώτατον, τὴν παλιγγενεσίαν τοῦ ἀνθρώπου

Νέον Ἔθνος
15/28/7/1900

ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ Πανελληνίου ἀπὸ τῆς δουλείας, δι' οὗ ἠδύνατο νὰ ἐξαρῃ τοὺς ἀκροατάς του εἰς αἰθέρια ὕψη, προὐτίμησε νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τετριμμένων πραγμάτων καὶ περὶ τοῦ μασσονισμοῦ ὡς ἀντιθρησκευτικοῦ σωματείου;

Πῶς ἄλλως δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἡ διαγωγή του τῆς 7ης Μαΐου, καθ' ἣν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος κατεξύβρισε τὸ ἱερώτερον, τὸ τιμαλφέστερον ἡμῶν ἀγαθόν, τὴν μεγάλην ἡμῶν πατρίδα; Πῶς ἄλλως δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἡ τηλεγραφικὴ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ἀνάκλησις τοῦ Τεκνοπούλλου εἰμὴ ὡς ἐντονωτάτη ἀποδοκιμασία κατὰ τῆς σκανδαλώδους καὶ ἀντεθνικῆς αὐτοῦ διαγωγῆς ἐν Κύπρῳ; Καὶ κατόπιν τούτων καὶ τοιούτων τί πράττει ἡ Σύνοδος τῆς Κύπρου κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ ὑβριστοῦ; Ἀπαξιοῖ καὶ νὰ τὸν καλέσῃ πρὸς ἀπολογίαν, διότι, μειοῦται, λέγει, τὸ γόητρον τοῦ ἱεροκήρυκος, διότι τὸ ζήτημα τῆς ἐξυβρίσεως τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶνε δογματικόν. Ἀκούετε; Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Σύνοδος τῆς Κύπρου ἐξήνεγκε τὴν τεραστώδη ταύτην ἀπόφασιν κατέστη συνένοχος τοῦ ἐθνικοῦ ὑβριστοῦ καὶ ὁ Ἑλληνικώτατος τῆς Κύπρου λαὸς δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ κῦρος τοιαύτης Συνόδου, καὶ ἂν ἀκόμη αὕτη ἦτο νομίμως συγκεκροτημένη, ἥτις οὐ μόνον ἀνέχεται νὰ ὑβρίζηται καπηλικώτατα ἡ Ἑλλὰς, ἀλλὰ καὶ περιθάλπῃ τὸν ἐλεεινὸν ὑβριστὴν εἰς τοὺς κόλπους της.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 7)20 Ἰουλίου 1900.

Νέον Ἔθνος
15/28/7/1900